

Vlaamse armoedebestrijding in Brussel ?

De beleidsverklaring van het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie besteedt aandacht aan een Vlaams welzijnsbeleid in Brussel. Dat kan ook moeilijk anders nu de opvolger van de NCC zich ook op dat terrein uitdrukkelijk kan begeven. Men betreft dat de Vlaamse Gemeenschap terzake zo weinig bewegingsvrijheid verleent. Anderzijds blijkt uit de nota nu ook niet bepaald een creatieve kijk op een te voeren welzijnsbeleid. Het jargon kan een zekere onwennigheid nauwelijks versluieren. Wanneer men zo sterk de verbondenheid met Vlaanderen beklemtoont, waarom dan niet inspelen op trends die zich daar aftekenen. De armoedebestrijding bijvoorbeeld. Geen intenties ter zake. Zelfs geen verwijzing naar een fenomeen waar vooral Brussel niet van gespeend is. Vanuit het opbouwwerk hopen wij dat daar in een tweede editie van de beleidsverklaring wel aandacht naar uitgaat. Hieronder leest men de brief die het Riso-team aan de heren Chabert en Grijp heeft gericht.

Zeer geacht college,

Zoals U weet heeft de Vlaamse Gemeenschap aan RISO-Brussel opgedragen om het opbouwwerk in de Brusselse agglomeratie te bevorderen en te ondersteunen. Binnen het kader van haar opdracht realiseert RISO-Brussel opbouwwerkprojecten in de als meest achtergesteld bekend staande wijken van het stadscentrum en de "negentiende eeuwse gordel" daarrond. RISO-Brussel werkt bijgevolg met kansarme bevolkingsgroepen (waaronder migranten, bejaarden, vierdewereld-bewoners) en dit in een breed welzijnsperspektief : zij is in deze wijken actief op het vlak van de huisvesting en ruimtelijke ordening, de sociale dienstverlening en de (sociale) tewerkstelling.

Onlangs namen wij kennis van de beleidsverklaring van het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Inzake welzijnsmateries wordt de verbondenheid met de Vlaamse Gemeenschap beklemtoond en wordt aangedrongen op een substantiële uitbreiding van bevoegdheden en middelen opdat de Vlaamse Gemeenschapscommissie ten volle haar opdrachten in de persoonsgebonden sfeer zou kunnen waarmaken.

Deze klemtonen kunnen wij tenvolle onderschrijven. Nochthans wensen wij met deze brief aan te dringen op meer aandacht voor de specifieke armoedebestrijding in Brussel en dit binnen een Vlaams welzijnsbeleid. Men denke alleen al maar aan de vele Vlaamstalige bejaarden en vierdewereld-bewoners die, samen met migranten, leven in de kansarme wijken en men beseft dat Vlaamse verantwoordelijkheid terzake gewettigd is.

Zoals U in het kader van de samenlevingsproblematiek Belgen - migranten op het vlak van welzijn specifieke maatregelen zult uitwerken aan de hand

van de concrete beleidsvoorstellen van de Vlaamse Gemeenschap en van het koninklijk Commisariaat voor migranten, zo ook dringen wij er op aan dat U zich inzake armoedebestrijding zou laten leiden door de voortreffelijke Beleidsnota Armoedebestrijding van de Vlaamse Gemeenschap (een suggestie inzake samenwerking ligt trouwens in deze nota van minister J. Lenssens vervat).

Zeer geacht college, men kan er zich van vergewissen hoezeer onze opbouwwerkprojecten kaderen binnen de bakens die door gemeenschapsminister Lenssens inzake armoedebestrijding en door regeringscommissaris P. D'Hondt inzake de migrantenproblematiek werden uitgezet. Onze vraag drukt tevens de hoop uit dat U daadwerkelijk gehoor zult geven aan de verzuchtingen die ten grondslag liggen aan de verschillende dossiers die wij onlangs in de Vlaamse Gemeenschapscommissie hebben geïntroduceerd. Konkreet denken wij in dit opzicht aan de ondersteuning van het sociaal restaurant in de Bijstandswijk, van de Huurdersunies voor migranten en van de Dienstencentra voor bejaarden. Deze ondersteuning wordt noodzakelijk willen wij vermijden dat deze methodisch vernieuwende en maatschappelijk inspirerende experimenten op korte termijn verdwijnen.

Overtuigd van uw steun, verblijven wij met de meeste achting,

Het RISO-team

18.12.1989.